

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Marcello Ancyrae episcopo, & Asterio sophista. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

*natus sit: hinc ira percitus Imperator, eiectum
in exilium Athanasium, Gallias habitare man-
davit.* CAP. XXIII.

Istæ literæ eos, qui aderant in Concilio, in graue certamē coniecerunt. Qua de re complureis ad suas ipsorum ciuitates reuerterunt: Sed Eusebius, Theognis, Maris, Patrophylus, Ursacius, Valens, Constantinopolim veniunt: neque de poculo confracto, aut de mensa euerfa, aut de Arsenio interfecto amplius queri permittunt, sed ad aliud crimen confugiunt: Impetatores docent, Athanasium minatum se vetitum, quo minus frumentum, vt solet, Alexandria Constantinopolim vsque adueheretur: istaque Adamantium, Annubionem, Arbathionem, & Petrum episcopos, ex ipso Athanasio audiuisse. Verum tum certe accusatio valere solet, cum accusator talis sit, quali meritò fides tribuatur. Imperator igitur hac re vehementer incitatus, & quasi graui iracundiæ flamma incensus, Athanasium eiecit in exilium: Galliam incolere iubet. Fertur à quibusdam, Imperatorem istud eo consilio effecisse, vt ecclesia ad concordiam reduceretur: quandoquidem Athanasius cum Arianis communicare omnino recusauit: qui exilio multatus, Triueri, vrbi galliæ ætatem ad tempus degit.

*De Marcello Ancyrae episcopo, & Asterio
sophista.* CAP. XXIIII.

Episcopi, qui id temporis Constantinopoli congregati erant, Marcellum etiam episcopum Ancyrae, vrbis quæ est in parua Galatia, tali de causa episcopatu abdicarunt. Asterius quidam, qui in Cappadocia literas humaniores docuisset, illis derelictis, Christi fidem profiteri coepit. Libros scribere aggressus est, qui ad hodiernum diem hominum habentur in manibus: illorum autem testimoniis Arii dogma confirmatur, Christum videlicet eodem modo virtutem Dei esse, sicut apud Moysen dicitur, locustam, & brucum virtutem Dei esse, & alia his similia. Afsidue cum episcopis, illisq; potissimum, à quibus Arii opinio minimè reiecta erat, versabatur Asterius, atque adeo ad eorum conuentus accedebat, magno desiderio flagrans, ad episcopatū

SOCRATIS HISTORIAE

alicuius ciuitatis arrendi. Cæterum quoniam tempore persecutionis sacrificauerat idolis, ne ad sacerdotis quidem munus obeundum admissus est. Per vrbes Syriæ undique vagatur, libros, quos confecerat, ostendit. Marcellus autem de his certior factus, dum Asterio ex aduerso se opponere volebat, in contrarium omnino errorem ipse delapsus est. Nam Christum, sicut Paulus Samosatenus, solum hominem esse non dubitauit asserere. Quæ cum episcopi Hierosolymis conuocati intellexissent, Asterij nullam rationem duxerunt, quandoquidem in numerum sacerdotum non erat ascriptus, sed à Marcello, vtpote sacris initiato, libri ab eo conscripti rationem poposcerunt.

Vt primum compererant, eum eandem cum Paulo Samosateno opinionem tueri, præceperunt, vt mutaret sententiam. Ille ad pudendum inductus, librum se combusturum promittit. Vbi verò Concilium cum festinatione dimissum erat (Imperator enim Episcopos Constantinopolim accersuerat) tandem de Marcelli causa Constantinopoli coram Eusebio, & aliis episcopis, qui cum eo erant, denuò disceptatum est. Simul atque verò Marcellus recusauerat, sicut erat ante pollicitus, librum illum tam inconsideratè scriptum comburere, episcopi qui aderant, eum de gradu episcopatus deijciunt. Basilium eius loco Ancyram mittunt. Quinetiam librum eius Eusebius tribus libris confutat, peruersamque eius coarguit opinionem. Marcellus postea in Concilio Sardicensi, cum librum à se æditum, ne utiquam intellectum esse, & ob eam causam, se in suspicionem vocatum, quod cum Paulo Samosateno sentiret, episcopatum recuperauit. Sed quid nos de isto auguremur, dicemus suo loco.

Quòd Arius missio iam in exilium Athanasio, cum Alexandria ab Imperatore accersiretur, turbas aduersus Alexandrum Constantinopolis Episcopum concitauit, deq; sædissima Arii morte.

CAPVT XXV.

Dum